

ניצב יחזקאל קרתי

למרות שזיגל הציג בפניו שאלות מפורטות לגמרי: "זה לפני התקופה שלי כשר, ואם יש דברים מתחילת התקופה שלי, תשאלו את מר ישראל ליפל, הוא היה מנכ"ל לפני שהגעתי למישרד ומנכ"ל אחר רי שהגעתי. אתם בטח מכירים אותו." הוא שלח עקיצה לקציני המישרד.

זיגל: "בקשר לח"כ דויד גלאס..."

אבו-חצירא: "גלאס הוא אדם פוליטי. אני לא עונה בחקירה הזאת על שום שאלה הנוגעת לאנשים פוליטיים."

זיגל: "השאלה לא נוגעת לצד הפוליטי..."

אבו-חצירא: "אני לא עונה על שום דבר שנוגע לח"כ גלאס."

השעה היתה כבר 6.30. יחזקאל קרתי מסכם את החקירה: "אתה אמרת שיתן לא זוכר לגביהם. אנחנו נמתין לתשובות. אנחנו לא יודעים אם יש טעם בפגישה נוספת. אולי כן, אחרי שנקבל תשובות ממך. אם נחליט שיש מקום לפגישה נוספת, נתקשר אליך בטלפון."

אבו-חצירא: "אבל תודה בטלפון. (בי) רמזו לאחת הפעמים בהן ביקש זיגל ל- שוחח איתו בטלפון ומסר שבכדורי של ה- מטלפון). תקשרו איתי ונקבע."

אבו-חצירא שיצא מהחקירה היה מאושר יותר מאבו-חצירא שנכנס אליה. הוא מיהר ללישכתו ושלושת הקצינים מיהרו לקומה החמישית של הבניין (ברגל, מבלי להמתין למעלית) כדי לפגוש את מפקד המישרד, רה"ר בניצב הרצל שפיר, שהמתין בי לישכתו לדין-וחשבון מהחקירה.

מסקנות החקירה של אבו-חצירא שונות מאלה של המישרד. לדעת שני הקצינים הבכירים, קרתי וזיגל, אין ספק שאבו-חצירא התחמק. הוא ענה רק על שא- לות בנושאים לא חשובים, שכפי הנראה הוא לא אשם בהם. אמר קצין המקורב לזיגל, "לגבי הדברים האמיתיים ולגבי פרשות גוטליב וברוך אבו-חצירא הוא סירב להשיב. הוא התייחס לאנשים ולא לטענות שלהם. ההתרשמות של זיגל היא שבדברים האלה הוא אשם."

"השיטה שלו, שלא להתייחס למיסמכים שהצגנו בפניו, ולטעון שהוא לא יכול לזכור כל מיסמך ואת נסיבות חתימתו על כל מיסמך, מחשידה. יש מיסמכים הנתמכים כיום במיסמכים אחרים, אשר כל אחד יכול להבין אותם. זה שאבו-חצירא לא זוכר, מראה שהוא באמת אשם."

מקורבי אבו-חצירא שקיבלו ממנו דין- וחשבון על מהלך החקירה נשמו לרווחה. לדעתם ירתה המישרד את כל הכדורים שבאשפתה. עכשיו יודע אבו-חצירא בדיוק מה יש למישרד נגדו ולדעתו אין לה כל חומר נוסף. גם אם יחליט משום מה היועץ המישיפטי לממשלה שיש מקום להגשת כתבי-אישום נגד השר, אמר אחד ממקורבי אבו-חצירא, "ועדת-הכנסת לא תקבל טענות קלושות כאלה ולא תסיר את חסינותו."

שר אהרון אבו-חצירא

רות האחרונות לרשויות המקומיות. לגבי מיסמך אחד יש לאבו-חצירא הסבר. לגבי מרבית המיסמכים הוא משיב: "אני חתום על אלפי מיסמכים. אני לא זוכר כל מיקרה ומיקרה. אני מוכן לחזור למישרד ולבדוק כל דבר."

זיגל: "אדוני השר, אתה מתחמק."

אבו-חצירא: "לסיגנון כזה אני לא עו- נה."

השאלות עברו לפרשת אגודת תורה מציון, שעליה ממונה ראש המועצה הר- דתית במבשרת-ציון, אשר לזימי הנמצא עתה במעצר. כאן היה אבו-חצירא מצוייד במיסמכים. הוא הוציא חשבונות בנקים בהם צויין שהכסף (בסדר גודל של 1.5 מיליון לירות) הופקד בבנק ואף צמח ל- סכום של כ-1.8 מיליון לירות. "אתם עו- טים בשטויות" אמר השר לזיגל כשזה אמר לו: "אבל לזימי הוציא מהחשבון קצת כסף למיסעדות ומוניות."

כשהחל זיגל לדבר על פרשת ברוך אבו- חצירא, דודו של השר המרצה עתה עונש מאסר של חמש שנים, השיב אבו-חצירא,

תמורת זאת אישורי-בנייה חריגים לקבל- נים. פרשה אחרת היא פרשת דירת אחיו של אבו-חצירא ברמלה. על-פי טענת המישט- רה, נתנו קבלנים, שקיבלו טובת הנאה מראש העיר אבו-חצירא, דירה במחיר מוזל לאחיו של השר.

אבו-חצירא: "אני יודע שאתם בדקתם ואתם יודעים שלא רק האח שלי, אלא כל הדיירים באותו בניין חתמו עם הקבל- נים על חוזים שבהם היה נקוב סכום נמוך יותר מערך הקניה. זאת אולי עבירה מבחינת מסי-ההכנסה, אבל מה אתם רוצים ממני? אתם מוכנים שהמדינה תפסיד כסף אחרי שאתם כבר מגלים עבירות- מס, אם האנשים יסכימו להיות עדי-מדינה נגדי, או תמשיכו ככה. לי אין כל קשר לעניין. זה הכל שטויות."

בצאל ליבנה מציג בפני אבו- חצירא שורה ארוכה של מיסמכים, על חלקם הוא חתים ואחרים ללא חתימ- תו, לפיהם קיבלו מוסדות דת ואישים דתיים כספים ממישרד-הדתות ערב הבחי-

ח"כ גלאס ושר אבו-חצירא
טכניקה של ידידות

יש ביניהם הטענים שגלאס בוד ב- אבו-חצירא וכי קיים חשש שהעדות ש- הוא מסר במישרד שונה מזו שסיפר במסיבת-העיתונאים. לדבריהם, יכול ל- היות שמסיבת-העיתונאים היתה ניסיון של גלאס ליצור לעצמו אליבי לעת בה תתגלה עדותו האמיתית, וזאת מטעמים פני-מיפגתיים.

מקורבי אבו-חצירא טוענים שהיודד גלאס לא בא ולא התקשר עם שרי-הדתות מאז החלה הפרשה. גלאס טוען, כי

ברשמקול. באותה שיחה שאל גוטליב את גלאס: "אתה זוכר שסיפרי לך על השוחד שהעברתי לאהרון (אבו-חצירא)?" תשובתו המוקלטת של גלאס היתה: "כן."

זיגל ביקש מגלאס הסברים לשיחה זו. ההסבר של גלאס נראה פשוט. "לפני ששה חודשים בערך שוחח איתי גוטליב. הוא סיפר לי אז סיפור על כספים שהוא העביר למשה גבאי. הוא לא ציין את שמו של אבו-חצירא, אבל יכולתי להבין שהגורסה שלו היא שהכספים הגיעו ל- אבו-חצירא. לא האמנתי לסיפור הזה. זו היתה שטות בעיני. לא סיפרתי עליו גם לאבו-חצירא. זה פשוט לא נראה לי חשוב. כל זה היה לפני פרשת ליפל והתחלתי החקירה נגד אבו-חצירא."

"כשעניתי לגוטליב, בשיחה שהיתה לפני ששה שבועות, על השאלה אם אני זוכר את מה שהוא סיפר לי, לא היתה בכך כל התייחסות לאמת של הדברים, אלא אישור שהוא סיפר לי את הסיפור." לכאורה עדות כזו של גלאס אינה מפלילה את שרי-הדתות. אולם זיגל טוען שהיא משמעותית ביותר. לדעתו, העובדה שחוגים חמוקים לאבו-חצירא ידעו את סיפור השוחד של גוטליב עוד לפני חצי שנה, סותרת את אחת הטענות המרכזיות של אבו-חצירא, כאילו הפרשה כולה היא התנכלות של ליפל וחבריו והשמצוה זדונית של חוגי ליפל. הקרע בין אבו- חצירא לליפל ופיטוריו של ליפל ארעו הרבה אחרי שיחת גוטליב - גלאס.

למרות שגלאס טען במסיבת-העיתונ- אים שלו שאין בעדותו להפיל את אבו- חצירא, ולמרות שהוא טען ששרי-הדתות הוא חבר קרוב שלו, טוענים מקורבי ה- שר שיש להתייחס בחשדנות רבה לגלאס.